

Формування ефективної системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів для цілей повоєнного відновлення

Ємець Вадим Вікторович¹, Каплін Сергій Миколайович²,
Сіньковський Микола Іванович³

Опубліковано	Секція	УДК
30.08.2025	Соціальні та поведінкові науки	330.322.14:338.242.2(477):005.584.1

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.17055460>

Ліцензовано за умовами Creative Commons BY 4.0 International license

Анотація. У статті розглянуто питання формування системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів у контексті повоєнного відновлення. Запропоновано багаторівневу модель оцінювання, яка враховує макроекономічні, соціальні, інфраструктурні та політичні чинники. Для визначення пріоритетних напрямів інвестування та оцінювання ризиків використано методи системного аналізу, експертного оцінювання та статистичного моделювання. Отримані результати засвідчують підвищення ефективності залучення ресурсів і сприяння економічному відновленню регіонів та інтеграції сучасних інформаційних технологій з метою забезпечення оперативності управлінських рішень.

Ключові слова: економічне відновлення, інвестиційний клімат, інвестиційна привабливість, економічна стабілізація, інвестиційна активність, ризик-менеджмент, регіональна політика, державна підтримка, стратегічне планування, повоєнна Україна.

Development of an Effective System for Monitoring Regional Investment Attractiveness for Post-War Recovery

Abstract. This article examines the development of an effective system for monitoring regional investment attractiveness in the context of post-war recovery. Stimulating investment activity in affected territories is critical for accelerating economic stabilization and ensuring social and economic rehabilitation. The purpose of the study is to design a comprehensive monitoring framework that allows for the evaluation of regional potential, the prediction of investment risks, and the identification of priority directions for both public and private sector support.

¹ докторант кафедри економічної теорії та конкурентної політики, Державний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-8747-2961>

² доктор філософії з права, <https://orcid.org/0009-0004-6182-8909>

³ аспірант, Державний навчально-науковий заклад «Академія фінансового управління», м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0009-0003-5150-3468>

The research employs methods of systemic and comparative analysis, expert evaluation, and statistical modeling to provide a detailed assessment of the investment environment across regions. A multi-level monitoring model is proposed, incorporating macroeconomic, social, infrastructural, and political factors that determine investment attractiveness. Indicators for risk assessment and for evaluating the effectiveness of regional investment policies have been developed, enabling timely responses to changes in internal and external conditions.

The results demonstrate that a systemic monitoring approach enhances investment activity, mitigates investor risks, and increases the efficiency of public resource allocation during the recovery process. Furthermore, the integration of quantitative and qualitative indicators ensures a more precise and operational evaluation of the investment environment, while the adaptability of the system enhances its practical value for economic policy planning.

The study concludes that the incorporation of information technologies into the monitoring framework, alongside the consideration of regional specificities, is crucial for developing effective investment strategies. An efficient monitoring system can become a key instrument for supporting regional investment policies and facilitating comprehensive post-war economic recovery.

Keywords: economic recovery, investment climate, investment attractiveness, economic stabilization, investment attractiveness, risk management, regional development, government support, strategic planning, recovery policy, post-war Ukraine.

Вступ

Повоєнне відновлення регіонів є одним із пріоритетних завдань сучасної економічної та соціальної політики України. Масштабні руйнування інфраструктури, зниження рівня економічної активності та ослаблення інвестиційного потенціалу потребують системного підходу до планування й контролю процесів відновлення. У цьому контексті особливої актуальності набуває розроблення ефективної системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів, яка дає змогу своєчасно і комплексно оцінювати економічні та соціальні ризики, визначати пріоритетні напрями розвитку та забезпечувати залучення державних і приватних інвестицій.

Наявні підходи до оцінювання інвестиційної привабливості регіонів здебільшого є фрагментарними і не враховують специфіку повоєнного відновлення, що знижує ефективність управлінських рішень та ускладнює процес стратегічного планування ресурсів. У зв'язку з цим постає як наукова, так і практична потреба у створенні комплексної моделі моніторингу, яка поєднує макроекономічні, соціальні, інфраструктурні та політичні чинники, інтегрує сучасні методи аналізу та забезпечує оперативність ухвалення рішень на регіональному рівні.

Таким чином, формування ефективної системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів має важливе значення як для розвитку наукових досліджень у сфері регіональної економіки та державного управління, так і для практичного впровадження стратегій повоєнного відновлення та забезпечення сталого економічного розвитку територій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення систем моніторингу інвестиційної привабливості регіонів у контексті післявоєнного відновлення є актуальним напрямом сучасної економічної науки та управлінської практики. Д. Місюрьов [1] досліджує чинники, що визначають інвестиційну привабливість України в умовах глобальної економічної нестабільності, акцентуючи увагу на ролі стратегічного

планування у забезпеченні сталого розвитку регіонів. В. Белін [2] аналізує вплив змін світових інвестиційних потоків на стабільність фінансового ринку України, підкреслюючи необхідність комплексного моніторингу ризиків. Я. Довгенко [3] розглядає взаємозв'язок прямих іноземних інвестицій із макроекономічними показниками, виокремлюючи потенційні ризики та можливості для економічного зростання окремих регіонів.

Вплив іноземного капіталу на економічний розвиток України в умовах глобалізації, наголошуючи на практичній користі аналітичних та цифрових інструментів в управлінні інвестиційною діяльністю досліджують О. Михайленко та Н. Красникова [4].

До прикладу, Т. Олешко та А. Козел [5] аналізують особливості залучення іноземних інвестицій в українську економіку, акцентуючи увагу на ефективності інструментів моніторингових механізмів. У свою чергу, В. Рудевська, І. Боярко, А. Щербина, О. Сидоренко, І. Коблик та О. Пономарьова [6] оцінюють вплив ліквідності банківської системи на кредитування та інвестиційні потоки, що засвідчує необхідність інтеграції фінансового моніторингу в управління регіональними інвестиціями.

Стан банківської системи України в умовах війни, звертаючи увагу на управлінські ризики та безпекові аспекти інвестування вивчають Н. Ситник та Я. Прицак [7].

Н. Osadcha та V. Zatyshniak (Н. Осадча та В. Затишняк) [8] пропонують підходи до оцінювання інвестиційної привабливості регіонів у післявоєнний період, підкреслюючи значущість системного моніторингу та аналітики для стратегічного управління.

А. Кучин та Є. Гребонько [9] аналізують стратегічні пріоритети національної інноваційної системи, що є важливим для інтеграції цифрових і ехнологічних рішень у процеси моніторингу.

Є. Грігерман [10] досліджує концептуальні засади до інноваційно-інвестиційного розвитку, необхідні для модернізації систем управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні.

І. Біла, В. Посна та О. Шевченко [11] розглядають інноваційний розвиток як ключовий чинник повоєнної економічної відбудови України, наголошуючи на важливості впровадження сучасних технологій та аналітичних інструментів у систему моніторингу інвестиційної привабливості регіонів.

Аналіз літератури свідчить, що більшість дослідників підтверджують позитивний вплив аналітичних та цифрових інструментів на підвищення ефективності управлінських процесів, точності оцінювання інвестиційної привабливості та стратегічного планування регіонального розвитку. Водночас виявлено прогалини у системному впровадженні таких інструментів на всіх етапах управління інвестиційною діяльністю регіонів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є обґрунтування підходів до створення ефективною системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів у контексті післявоєнного відновлення, виявлення ключових чинників, що формують інвестиційний потенціал, а також розроблення моделі, яка обґрунтування підходів до створення інвестиційної підтримки.

Завдання дослідження:

1. Визначити ключові макроекономічні, соціальні, інфраструктурні та політичні фактори, що впливають на інвестиційну привабливість території.
2. Розробити багаторівневу модель моніторингу інвестиційної привабливості регіонів з урахуванням особливостей повоєнного відновлення.
3. Запропонувати систему показників для оцінювання ризиків та індикаторів ефективності інвестиційної політики на регіональному рівні.

4. Оцінити практичну значущість запропонованої моделі для підвищення ефективності залучення інвестицій і підтримки економічного відновлення регіонів.

5. Сформулювати рекомендації щодо впровадження системи моніторингу та вдосконалення інструментів регіональної інвестиційної політики.

Результати

Формування ефективної системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів у післявоєнний період є надзвичайно актуальним завданням для забезпечення сталого економічного розвитку України. Післявоєнна відбудова передбачає не лише реконструкцію зруйнованої інфраструктури та відновлення макроекономічної стабільності, а й створення сприятливих умов для залучення інвестицій, що сприятимуть довгостроковому зростанню регіонів і підвищенню їх конкурентоспроможності. У цьому контексті інвестиційна привабливість регіонів виступає визначальним чинником активізації економічної діяльності, модернізації виробничих і соціальних систем, а також зміцнення фінансової стійкості територіальних одиниць.

Проблематика залучення іноземних інвестицій набуває особливої ваги в умовах глибокої соціально-економічної кризи, що охопила як національну економіку, так і українське суспільство. Від моменту здобуття незалежності України одним із пріоритетів напрямів державної політики було стимулювання економічного зростання та покращення інвестиційного клімату шляхом активного залучення іноземного капіталу. Протягом цього періоду інвестиційна динаміка країни характеризувався значними коливаннями, спричиненими як внутрішніми, так і зовнішніми факторами, що обумовлює необхідність в системному підході до оцінювання та моніторингу інвестиційної привабливості регіонів для забезпечення стабільного економічного відновлення [1, с. 185].

Військовий конфлікт з російською федерацією спричинив значні порушення логістичних ланцюгів, девальвацію національної валюти та істотне зростання державних витрат на оборону, що суттєво обмежило фінансові ресурси, доступні для розвитку внутрішнього ринку. Крім того, глобальні економічні тенденції, як-от підвищення відсоткових ставок і посилення інфляційного тиску, ускладнили Україні доступ до міжнародних фінансових ресурсів через зростання вартості запозичень. У таких умовах країна зберігає високу залежність від зовнішньої фінансової підтримки міжнародних організацій, зокрема МВФ та Світового банку, які забезпечують необхідну ліквідність, однак часто висувають жорсткі політичні та економічні вимоги. Попри ці виклики, поступова інтеграція України у глобальну економіку створює нові можливості для залучення іноземного капіталу завдяки лібералізації зовнішньої торгівлі, розширенню співпраці з ЄС та імплементації міжнародних стандартів. Прямі іноземні інвестиції відіграють ключову роль у модернізації національної економіки та впровадженні інноваційних рішень у різних секторах економіки, сприяючи розвитку фінансового ринку та підвищенню інвестиційної привабливості регіонів [2].

Визначення ключових факторів, що впливають на інвестиційну привабливість регіонів, є критично важливим для побудови ефективної системи моніторингу та стратегічного планування процесів післявоєнного відновлення. Зазначені фактори доцільно класифікувати на чотири основні групи: макроекономічні, соціальні,

інфраструктурні та політико-регуляторні. Макроекономічні показники відображають загальний економічний потенціал регіону, включаючи рівень валового регіонального продукту, динаміку зайнятості та фінансову стабільність. Соціальні чинники визначаються якістю людського капіталу, рівнем освітньої підготовки, станом соціальної інфраструктури та загальним рівнем життя населення. Інфраструктурні фактори охоплюють розвиток транспортної, енергетичної та телекомунікаційної інфраструктури, що забезпечує ефективність бізнес-процесів і логістичних операцій. Політико-регуляторні показники характеризують стабільність місцевого управління, прозорість нормативно-правового середовища, рівень захисту прав власності та передбачуваність інвестиційного середовища.

Узагальнені результати оцінки ключових факторів інвестиційної привабливості регіонів наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Ключові фактори інвестиційної привабливості регіонів

Група факторів	Основні показники
Макроекономічні	Валова додана вартість регіону, динаміка ВРП, рівень зайнятості, інфляція, обсяги інвестицій
Соціальні	Рівень освіти, кваліфікація робочої сили, демографічні показники, якість життя, соціальна інфраструктура
Інфраструктурні	Транспортні мережі, енергетична інфраструктура, телекомунікації, комунальні послуги
Політико-регуляторні	Стабільність місцевого управління, прозорість адміністративних процедур, захист прав власності, передбачуваність нормативно-правового середовища

Джерело: складено на основі [3]

Аналіз показників, наведених у табл. 1, дозволяє виокремити групи факторів, які мають найбільший вплив на інвестиційну привабливість регіонів. Макроекономічні, соціальні, інфраструктурні та політичні чинники виступають взаємопов'язаними компонентами, що формують комплексне інвестиційне середовище територій. Їх систематизація створює методологічне підґрунтя для розроблення інтегрованих індикаторів інвестиційної привабливості, що уможливорює оцінювання потенціалу регіонів, прогнозування результативності інвестицій та обґрунтування стратегічних управлінських рішень у контексті післявоєнного економічного відновлення.

Враховуючи визначені ключові чинники інвестиційної привабливості, постає необхідність у створенні інтегрованої системи моніторингу, яка забезпечуватиме комплексну оцінку потенціалу територій з урахуванням їхніх специфічних особливостей у післявоєнний період. Така система має враховувати взаємозв'язок між макроекономічними, соціальними, інфраструктурними та політичними показниками на різних рівнях аналізу – від загальнонаціонального до локального. Запровадження багаторівневої моделі моніторингу дозволяє формувати узагальнені індикатори інвестиційної привабливості, прогнозувати ефективність інвестиційних заходів та обґрунтовувати управлінські рішення, спрямовані на економічне відновлення та підвищення конкурентоспроможності регіонів.

Для ефективного моніторингу інвестиційної привабливості регіонів доцільно застосовувати багаторівневу модель, яка інтегрує показники макро-, мезо- та

мікрорівнів. Такий підхід дає змогу не лише оцінювати економічний, соціальний та інфраструктурний потенціал регіонів, а й враховувати специфіку післявоєнного відновлення, зокрема потреби у відновленні інфраструктури, забезпеченні соціальної стабільності та зміцненні фінансової стійкості територій [4]. Графічне представлення моделі демонструє взаємозв'язки між рівнями аналізу та логіку формування інтегрованих індикаторів інвестиційної привабливості, що сприяє розробленню ефективних управлінських рішень і стратегій інвестування (рис. 1).

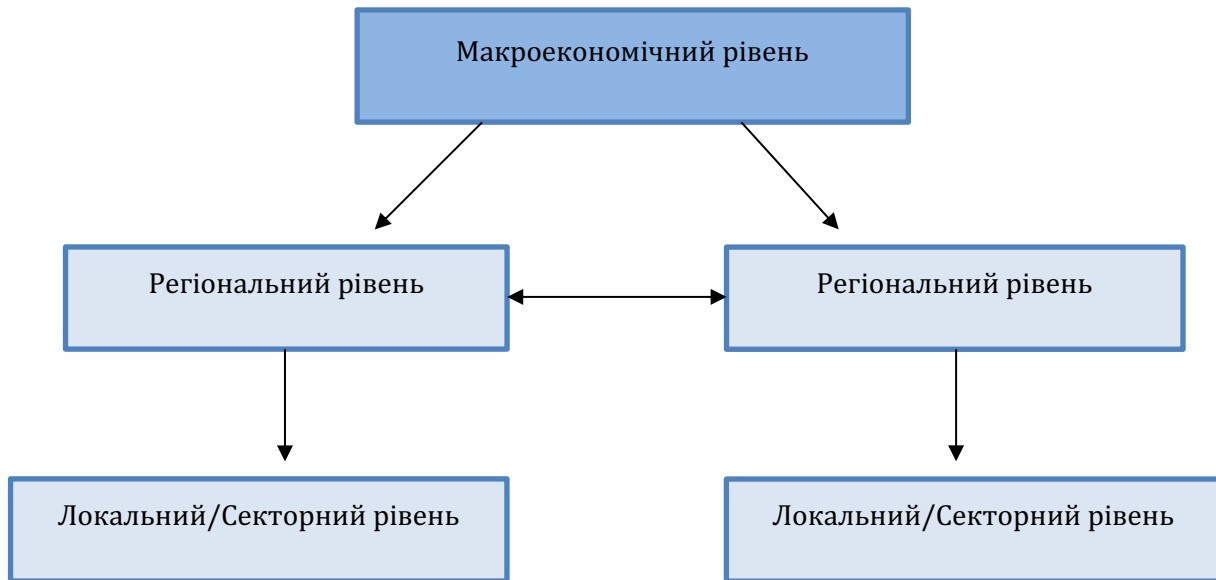

Рис. 1. Багаторівнева модель моніторингу інвестиційної привабливості регіонів України

Джерело: складено на основі [4]

Запропонована багаторівнева система моніторингу забезпечує комплексне оцінювання інвестиційної привабливості регіонів з урахуванням взаємодії макроекономічних, регіональних та локальних факторів. Вона дозволяє систематизувати дані з різних рівнів, визначати пріоритетні напрями залучення капіталу та прогнозувати результати реалізації інвестиційних проєктів. Крім того, її структура сприяє виявленню ризиків і прийняттю обґрунтованих управлінських рішень, спрямованих на післявоєнне відновлення та сталий розвиток територій.

Для ефективного управління інвестиційною діяльністю у післявоєнний період важливо не лише оцінювати загальний рівень інвестиційної привабливості регіонів, а й ідентифікувати ключові ризики та визначати показники ефективності інвестиційної політики. Такий підхід дозволяє своєчасно виявляти проблемні зони, прогнозувати потенційні загрози для інвестицій та коригувати державні й регіональні програми підтримки [5].

Система показників має охоплювати як кількісні, так і якісні індикатори та включати три рівні аналізу:

- Макрорівень – відображає загальну економічну стабільність та інституційну спроможність держави. До ключових індикаторів належать: темпи зростання валового регіонального продукту, рівень інфляції, обсяг і структура державного боргу, зовнішньоекономічне сальдо, індекс політичної стабільності.

- Мезорівень – характеризує стан економіки та інфраструктури регіону. Основні показники включають: динаміку ВРП регіону, рівень зайнятості та середньомісячної заробітної плати, обсяги капітальних інвестицій, стан транспортної та енергетичної інфраструктури, рівень цифровізації та прозорість місцевого управління.

- Мікрорівень – оцінює локальні умови для реалізації інвестиційних проєктів. До індикаторів належать: доступність земельних ресурсів, наявність індустріальних парків і технопарків, рівень безпеки території, стан критичної інфраструктури, податкові та інші стимули для бізнесу.

Комплексний аналіз цих показників дозволяє не лише виявляти потенційні ризики, а й оцінювати ефективність реалізації інвестиційної політики, визначати пріоритетні регіони для залучення інвестицій та формувати управлінські рішення, спрямовані на стратегічне економічне відновлення.

Впровадження багаторівневої системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів забезпечує комплексне оцінювання економічного, соціального, інфраструктурного та політичного потенціалу територій, а також дозволяє визначати ключові ризики, що впливають на інвестиційну діяльність.

Для наочної демонстрації ефективності запропонованої системи доцільно використати модель багаторівневого впливу (рис. 2), що ілюструє взаємозв'язки між групами факторів (макроекономічні, соціальні, інфраструктурні, політичні) та їх вплив на результати економічного відновлення регіонів.

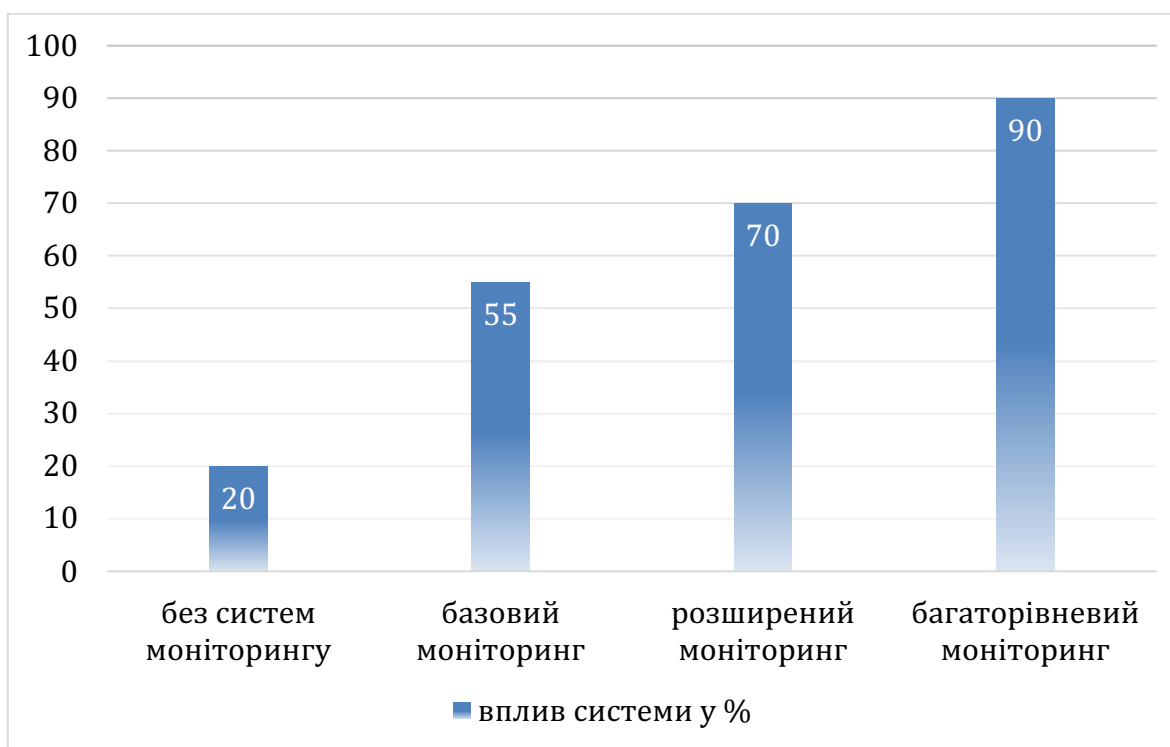

Рис. 2. Вплив багаторівневої системи моніторингу на економічне відновлення регіонів

Джерело: складено на основі [6, с. 40-42]

Запровадження багаторівневої системи моніторингу є ключовою передумовою підвищення ефективності інвестиційної політики на регіональному рівні. Така система має ґрунтуватися на комплексному підході до збору, обробки та аналізу інформації щодо

реалізації інвестиційних проєктів і програм, що забезпечує прозорість управлінських рішень, підвищує їхню обґрунтованість і результативність.

Доцільним є формування єдиного цифрового простору, у межах якого здійснюватиметься облік інвестиційних ініціатив, контроль за використанням фінансових ресурсів та оцінювання соціально-економічного ефекту від їх реалізації. Застосування сучасних інформаційно-аналітичних інструментів (технологій big data, blockchain, геоінформаційних систем) сприятиме мінімізації ризиків нецільового використання коштів, підвищенню інвестиційної привабливості регіонів і формуванню сприятливого інституційного середовища [7, с. 97].

Крім того, запровадження багаторівневої системи моніторингу дозволяє оперативно ідентифікувати проблемні зони та пріоритетні напрями інвестиційного розвитку. Застосування аналітичних моделей дає змогу прогнозувати наслідки управлінських рішень, оцінювати ризики та економічну доцільність інвестиційних проєктів на всіх рівнях – від національного до місцевого.

Важливу роль у цьому процесі відіграє інтеграція даних щодо макроекономічних показників, стану регіональної інфраструктури, розвитку промислових кластерів і соціальних індикаторів, що забезпечує комплексну оцінку інвестиційного потенціалу територій. Такий підхід сприяє не лише залученню приватних і державних інвестицій, а й підвищенню ефективності їх використання завдяки точному розподілу ресурсів, зменшенню адміністративних бар'єрів і стимулюванню розвитку пріоритетних секторів економіки [8, с. 551].

Ключовим компонентом системи є зворотний зв'язок між органами державної влади, регіональними адміністраціями, фінансовими установами та інвесторами, що забезпечує прозорість процедур і зміцнює довіру до інвестиційного середовища. У довгостроковій перспективі це формує стійку основу для економічного відновлення та розвитку регіонів, сприяючи збалансованому зростанню ВРП, створенню нових робочих місць та покращенню якості життя населення.

Післявоєнна ситуація в Україні характеризується нагальною потребою у відновленні значної частини інфраструктури, модернізації промислових об'єктів та забезпеченні енергетичної безпеки регіонів. Ефективне економічне відновлення потребує мобілізації внутрішніх та зовнішніх інвестицій, створення стабільного бізнес-середовища, прозорих механізмів регулювання та стимулювання підприємницької діяльності. Соціальна стабільність і розвиток ринку праці, зокрема підтримка малого та середнього бізнесу та перепідготовка кадрів, є критично важливими для відновлення регіональної економіки. Фінансовий сектор відіграє ключову роль, забезпечуючи кредитування бізнесу, інфраструктурних проєктів і державних програм, а також сприяючи залученню міжнародних фінансових ресурсів. Використання сучасних цифрових технологій, як-от big data, блокчейн та геоінформаційні системи, підвищує прозорість управлінських процесів і інвестиційну привабливість регіонів. Комплексне поєднання державних ініціатив, інвестиційних ресурсів і фінансової підтримки створює умови не лише для відновлення постраждалих територій, а й для сталого економічного розвитку України та її інтеграції у європейський і глобальний економічний простір [9, с. 77].

Для ефективного впровадження системи моніторингу інвестиційної політики на регіональному рівні доцільно створити єдиний цифровий простір, який забезпечуватиме відображення всіх інвестиційних ініціатив, фінансових потоків і

соціально-економічних результатів реалізації проєктів. Така платформа сприятиме прозорості управлінських рішень, оперативному доступу до даних та контролю за ефективністю використання ресурсів [10, с. 58].

Система має ґрунтуватися на багаторівневому підході, що охоплює макро-, мезо- та мікрорівні. Регулярний збір та аналіз економічних, соціальних, інфраструктурних і політичних показників дозволить своєчасно виявляти проблемні зони, прогнозувати ризики та визначати пріоритетність регіонів для залучення інвестицій.

Важливим елементом є інтеграція сучасних технологій, зокрема big data, геоінформаційних систем та блокчейну, що забезпечує ефективну аналітику, мінімізує ризики нецільового використання коштів та підвищує інвестиційну привабливість регіонів. Крім того, залучення банківських та інших фінансових установ дозволить отримувати дані про кредитування та фінансовий стан проєктів, що сприяє більш точному плануванню та розподілу ресурсів.

Систематичне оновлення та аналіз показників забезпечує оперативне реагування на зміни, оцінку ефективності реалізації державних і регіональних програм підтримки. Формування механізмів зворотного зв'язку між органами влади та інвесторами зміцнює довіру до інвестиційного середовища. Для стабільного функціонування системи необхідне підвищення кваліфікації спеціалістів у сфері аналізу даних, управління інвестиційними проєктами та цифрових технологій [11, с. 14].

Для забезпечення ефективного економічного відновлення та розвитку регіонів важливу роль відіграє законодавче регулювання інвестиційної діяльності. Закон України №1116-IX (2020) «Про державну підтримку інвестиційних проєктів із значними інвестиціями в Україні» [12] створює правові умови для залучення великих інвестицій, передбачає податкові пільги та інші стимули для реалізації масштабних проєктів, що сприяє модернізації промислових об'єктів та розвитку регіональної економіки. Закон України №5018-VI (2012) «Про індустріальні парки» [13] регламентує створення та функціонування індустріальних парків, що дозволяє залучати приватні інвестиції, розвивати виробничу інфраструктуру, створювати нові робочі місця та підвищувати конкурентоспроможність територій. Розпорядження Кабінету Міністрів України №526-р (2019) «Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року» [14] визначає стратегічні напрями розвитку інноваційної сфери, сприяє впровадженню сучасних технологій у виробництво та управління, підвищує інвестиційну привабливість регіонів та інтеграцію України у європейський та світовий інноваційний простір. Новим важливим законодавчим інструментом є Закон України «Про публічно-приватне партнерство» [15] (№5688 від 19.06.2025), який запроваджує механізми співпраці між державою та приватним сектором, зокрема гібридне фінансування інфраструктурних проєктів, що дозволяє ефективніше залучати інвестиції для відновлення критичної інфраструктури.

Поєднання цих нормативно-правових актів формує комплексну основу для реалізації інвестиційних ініціатив, підтримки модернізації економіки та забезпечення сталого відновлення і розвитку регіонів України. Впровадження таких заходів сприятиме створенню інтегрованого інструменту управління інвестиційною діяльністю на регіональному рівні, підвищенню прозорості та ефективності політики, а також зміцненню економічної стійкості території.

Висновки

Проведене дослідження засвідчило, що впровадження багаторівневої системи моніторингу інвестиційної привабливості регіонів є необхідною умовою підвищення ефективності інвестиційної політики на регіональному рівні. Комплексний підхід, що охоплює макро-, мезо- та мікрорівні, забезпечує можливість оцінки економічного,

соціального, інфраструктурного та політичного потенціалу територій, виявлення проблемних зон і прогнозування інвестиційних ризиків. Інтеграція сучасних цифрових технологій і залучення фінансових установ сприяють прозорості управлінських рішень, раціональному використанню ресурсів і підвищенню інвестиційної привабливості регіонів.

Практична значущість запропонованої системи проявляється у підтримці економічного відновлення територій, стимулюванні розвитку малого та середнього бізнесу, створенні нових робочих місць і залученні внутрішніх і зовнішніх інвестицій. Важливу роль у цьому процесі відіграє банківський сектор, який забезпечує фінансування проєктів та стабільність інвестиційних потоків, тоді як використання сучасних інформаційно-аналітичних інструментів дає змогу мінімізувати ризики й підвищити ефективність управління.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з удосконаленням методик оцінювання результативності інвестиційної політики на регіональному рівні, розвитком цифрових платформ для моніторингу та інтеграцією інноваційних фінансових інструментів. Особливу увагу доцільно приділити аналізу взаємозв'язку між державними ініціативами, діяльністю банківського сектору та результатами інвестицій у процесі економічного відновлення, що дозволить формувати більш адаптивні та стратегічно орієнтовані моделі управління.

Список використаних джерел

1. Місюр'ов Д. Детермінанти інвестиційної привабливості України в контексті глобальної економічної турбулентності. *Публічне управління та регіональний розвиток*. 2025. № 27. С. 180–210. DOI: <https://doi.org/10.34132/pard2025.27.08>.
2. Белін В. С. Вплив змін у глобальних інвестиційних потоках на стабільність українського фінансового ринку. *Актуальні питання економічних наук*. 2024. № 5. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14231243>.
3. Довгенко Я. Оцінка та моделювання залежності прямих іноземних інвестицій від макроекономічних чинників. *Економіка та суспільство*. 2021. № 29. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-29-1>.
4. Михайленко О. Г., Красникова Н. А. Вплив іноземних інвестицій на розвиток економіки України в умовах глобалізації. *Ефективна економіка*. 2020. № 7. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2020.7.54>.
5. Олешко Т. І., Козел А. М. Особливості залучення іноземних інвестицій в економіку України. *Ефективна економіка*. 2019. № 4. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2019.4.4>.
6. Рудевська В., Боярко І., Щербина А., Сидоренко О., Коблик І., Пономарьова О. Вплив ліквідності банківської системи України на обсяги кредитування та інвестування в державні цінні папери в умовах війни. *Фінансово-кредитна діяльність: проблеми теорії і практики*. 2024. № 1(54). С. 37–50. DOI: <https://doi.org/10.55643/fcaptr.1.54.2024.4283>.
7. Ситни Н., Прицак Я. Банківська система України в умовах війни: ризики та оцінка безпеки. *Молодий вчений*. 2023. № 6(118). С. 94–98. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2023-6-118-19>.

8. Osadcha N., Zatyshniak V. Assessment of the regions' investment attractiveness for post-war recovery: the case of Ukraine. *European Journal of Sustainable Development*. 2023. Vol. 12, № 4. P. 548–560. DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2023.v12n4p548>.
9. Кучин А., Гребеножко Є. Стратегічні пріоритети та інструменти розбудови національної інноваційної системи України для забезпечення сталого розвитку. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Державне управління*. 2025. № 20(2). С. 70–81. DOI: <https://doi.org/10.17721/2616-9193.2024/20-11/12>.
10. Грігерман Є. Інноваційно-інвестиційний розвиток: сутність та концептуальні підходи. *Київський економічний науковий журнал*. 2024. № 4. С. 54–60. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2024-4-7>.
11. Біла І. С., Посна В. С., Шевченко О. О. Інноваційний розвиток як чинник повоєнної відбудови економіки України. *Наукові записки НаУКМА. Економічні науки*. 2023. Т. 8, Вип. 1. С. 10–16. DOI: <https://doi.org/10.18523/2519-4739.2023.8.1.10-16>.
12. Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні: Закон України №1116-IX від 17.12.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1116-20#Text> (дата звернення: 28.06.2025).
13. Про індустриальні парки: Закон України №5018-VI від 21.06.2012. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17#Text> (дата звернення: 28.06.2025).
14. Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України №526-р від 10.07.2019. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text> (дата звернення: 28.06.2025).
15. Про публічно-приватне партнерство: Закон України №5688 від 19.06.2025. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5688-20#Text> (дата звернення: 28.06.2025).